צח: מי שהיה פרק תשיעי פסחים

עין משפט נר מצוה

לו **א** מיי' פ"ו מהל' פסולי המוקדשין הלכה טו (והל' כ"): לז **ב** מיי' שם (הל"ז) והל' יב והל' טו וס"ד מהל' ק"פ הלכה ה:
לח **ג** מיי' פ"ג מהל' ק"פ הלכה ד:
לט **ד** מיי' שם הלכה ה:
מ **ה ו** מיי' שם הל' ו:
מא **ז ח** מיי' שם הל' ז:
מב **ט** מיי' שם הלכה ח:

והא קא מייתי קדשים לבית הפסול. לר"ש קא פריך דממעט בזמן אכילת הבשר ושורפו לעתר עד בקר שלא כדין משום ספק פסח והל"ל ירעו שדין הבכור לשני ימים ולילה אחד: **מביאין קדשים לבית הפסול.** למעט בזמן אכילתן מוטב מלגתקן לרעייה: **שחטו בצפון.** כחומר באשם ולא כשלמים בכל מקום ויאכלו כחומר שבהן כתורת האשם לזכרי כהונה ליום ולילה לפנים מן הקלעים: **לבית הפסול.** שממעט בזמן אכילת השלמים אלא ירעו: **ורבנן.** דאמרי אין מביאין היכי עבדינן לפסח שנתערב בבכורות בשלמא גבי אשם שנתערב בעולה ואשם אימה למימר ירעו וימכרו ויביא בדמיהן אותן קרבנות כדאמרן לעיל [ע"א] אבל בכור נאמר בו[ד] לא תפדה ואין לו פדיון ואינו מופקע את דמיו ואינו יוצא מקדושתו לחול על המעות אלא נאכל במומו לכהן ופסח בר פדיון הוא ואינו נאכל בלא פדיון: **ממתין עד שיוממו ויביא כחמה שמינה.** כיפה שבהן: **וגימא כל היכא דאיתיה לפסח פיחוי.** קדושתיה אהנך מעות ומייתי בהנך מעות שלמים כדין מותר הפסח: **ואכיל להו.** לכל התערובת: **בחורים בכור בעל מום.** ואינו היא מוכרו אין נשחט באטליז ואין נמכר באטליז ואין נשקל בליטרא ואם היה מביר בפסח שנפדה היה שוחטו ומוכרו באטליז אם ירצה: **מתני'** **לא וכקש.** את האבוד ושחוט עלינו: **אם שלו נשחט ראשון.** הואיל והם אמרו לו שחוט עלינו על שלו הם נמנין ושוב אין יכולין להימנות על שלהן ושלהן יצרף דפסח בלא בעלים הוא ואוכלין כולן משלו: **ואם שלהן נשחט ראשון הוא אוכל משלו.** שהרי לא נמנה על שלהן והם אוכלין באטליז א